

ששכינה מקדימה לבית הכנסת, צריכים להמצא שם עשרה יחד, וישתלם מה שישתלם, אחר שיתקן הכל. ובמה הוא התקון של הכל? כמו שנאמר (משלי יד) ברב עם הדרת מלך, ועל פן העם שפא אחר כך, פלם תקון הגוף. וכשפאה השכינה ומקדימה, ובני אדם לא באים יחד פראוי, הקדוש ברנף הוא קורא (ישעיה ג) מדוע באתי ואין איש. מה זה ואין איש? שלא מתקנים האיברים, ולא משתלם. אין איש ודאי, ומשום זה ואין איש דוקא. ובא ראה, בפעשה שהגוף נשלם למטה, הקדשה העליונה באה ונכנסת בגוף הזה, ונעשה התחתון כמו העליון ממש. ואז פלם צריכים שלא יפתחו פה בדברי העולם, משום שהרי עומדים ישראל בשלמות עליונה, ומתקדשים בקדשה עליונה. אשרי חלקם!

וידבר ה' כו', (במדבר ו) פה תברכו. בא וראה, פיון שש"ץ סיים תפלתו ובא לברך ברכת פהנים, צריך ודאי לכונן ברצון הלב לברך את העם הקדוש. שפמעשה ובדבור קושר את קשר היחוד, וימצא שעל ידו מתברכים עליונים ותחתונים.

ואז צריך לו הש"ץ לומר יברך ה' - כלפי ההיכל, וישמרך - להסתפל לצד ימינו, להמשיך חוט של חסד על העם הקדוש בראשונה. ואחר כך יאמר יאר ה' כלפי ההיכל. פניו אליך ויחנך, ויסתפל לצד שמאלו, ליחד בימין, משום שמקור הברכה הוא מצד הימין. ואז כל הצד של שמאל מסתלק, ואין נזק פלל.

ואז צריך לו הש"ץ לומר יברך ה' - כלפי ההיכל, וישמרך - להסתפל לצד ימינו, להמשיך חוט של חסד על העם הקדוש בראשונה. ואחר כך יאמר יאר ה' כלפי ההיכל. פניו אליך ויחנך, ויסתפל לצד שמאלו, ליחד בימין, משום שמקור הברכה הוא מצד הימין. ואז כל הצד של שמאל מסתלק, ואין נזק פלל.

בגין דמקורא דברכתא מסטרא דימינא הוא. ולא הויא נזקא פלל.

פדקא יאות. פגוונא דא, פיון דשכינתא אקדימת לבי פנישתא, פעיין עשרה דישתפחון תמן פחדא, וישתלים מה דישתלים, לבתר דיתתקן פלא. ובמה הוא תיקונא דכלא, פמה דאת אמר, (משלי יד כח) ברב עם הדרת מלך, ועל דא עמא דאתיא לבתר פן, פלהו תיקונא דגופא.

וכר אתת ואקדימת שכינתא, ובני נשא לא אתיין פחדא פדקא יאות, קודשא בריך הוא קארי, (ישעיה נב) מדוע באתי ואין איש. מאי ואין איש. דלא מתתקני שייפי, ולא אשתלים, אין איש ודאי, ובגין דא (דף סא ע"ב) ואין איש דייקא.

ותא חזי, בפשעתא דגופא אשתלים לתתא, קדושה עילאה אתיא, ועאל בהאי גופא, ואתעביד תתאה פגוונא דלעילא ממש. וכדין פלהו פעיין דלא יפתחון פומא במילי דעלמא, בגין דהא קיימי ישראל בשלימו עילאה, ומתקדשי בקדושה עילאה. זפאה חולקהון.

וידבר ה' וכו', פה תברכו. תא חזי, פיון דשליח ציבור סיים צלותיה, ואתא לברכא ברכתא דכהני, אצטריך ודאי לכוונא ברעותא דלבא, לברכא ליה לעמא קדישא. די פעובדא ובמילולא, קשיר קשורא דיחודא. וישתפח דעל ידיה מתברכין עילאין ותתאין.

וכדין פעי ליה שליח ציבור למימר, יברך ה' כלפי ההיכל. וישמרך, לאסתפל לסטרא דימינא דיליה, לאמשכא חוטא דחסד על עמא קדישא בקדמיתא. ולבתר יאמר יאר ה', כלפי ההיכל. פניו אליך ויחנך, ויסתפל לסטרא דשמאלא דיליה, ליחדא בימינא.

בגין דמקורא דברכתא מסטרא דימינא הוא. ולא הויא נזקא פלל.